

VRAAGEN
AANBOD

◀ Els' man Frans maakte zijn midwinterhoorns zelf.

FOTOFRANS NIKKELS

► **Object**
midwinterhoorn

► **Verkoper**
Els Hofsté uit Hengelo

► **Prijs**
bieden

► **Gezien op**
Marktplaats

Elke winter blazen bij de vijver

De dagen worden korter, de temperatuur zakt. Nog even en de winter is daar, met alle bijbehorende tradities. Een mooie tijd voor Els Hofsté (80) uit Hengelo om één van haar midwinterhoorns te verkopen.

Laurien van Ulzen

In de tuin kun je er niet omheen. Twee grote, sierlijke midwinterhoorns staan te pronken tegen de coniferen. „Maar die verkoop ik beslist niet, hoor”, zegt Els Hofsté (80) uit Hengelo prompt. De hoorns zijn gemaakt door haar man Frans Hofsté, die ruim 8 jaar geleden is overleden. Het waren de twee hoorns waar hij altijd op blies.

Ze heeft nog veel meer midwinterhoorns thuis staan. Allemaal handgemaakt door haar man. Een ervan verkoopt ze. „Hij heeft vijftig, misschien wel zestig hoorns gemaakt. Veel gaf hij aan familie, maar zijn hoorns staan zelfs in Amerika en Australië. Die mensen waren op vakantie en kwamen speciaal bij Frans zo'n hoorn kopen.”

Boomstam

Het kunstje van bouwen leerde hij zichzelf. „Dan ging hij naar het bos om een eind te fietsen. Als het kon

zaagde hij een stam af.” De stam zaagde hij doormidden, holde hij uit en dan lijmde hij de twee delen weer aan elkaar. Elk jaar met advent kwam het instrument traditiegetrouw tevoorschijn. „Als het even kon, was 'ie aan het blazen. Dan ging hij naar de tuindorpvijver, hier in de wijk. Daar klinkt het prachtig, omdat de klanken echoën. In de adventstijd was hij daar elke avond te vinden.”

„Hij kon prachtig blazen. Hij was de beste blazer van Hengelo. Beslist.” Lidy Damhuis, de buurvrouw van Els, beaamt dat. Toen ze bij het stel in de wijk kwam wonen, hoorde ze de

“

Vaak ging hij blazen bij de tuindorpvijver. Daar klinkt het prachtig

— Els Hofsté

klanken uit Frans' hoorn komen bij de vijver. 'Mag ik ook eens?' vroeg ze. En zo ontstond een vriendschap. „Ik noemde hem altijd mijn midwintervriend”, zegt Lidy.

Samen richtten Lidy en Frans de Lansink Mirreweenterhoornbloazers op. Frans was de nestor en kon de traditie goed promoten. Al gauw kwamen er meer blazers, jong en oud, bij de club. Met een pan erwtensoep en een paar hoorns verzamelen de blazers zich elk jaar op de eerste Adventszondag bij de vijver. „Heel gezellig”, vertelt Els.

Driekoningen

Het was Frans' favoriete tijd van het jaar. Met Driekoningen, op 6 januari, was het weer gedaan en werden de hoorns weggestopt. „Je mag beslist niet buiten die periode blazen. Dat is heiligschennis”, zegt Lidy. „Als je dat zou doen, midden op een zomerdag, dan was Frans wel bij je aan de deur gekomen om te vragen wat je in godsnaam aan het doen bent.”